

GAZETA WARSZAWSKA

WE SRZODE DZIA 24. KWIETNIA ROKU 1776.

Z Warszawy d. 24. Kwietnia.

W przeszły poniedziałek w Pałacu Ieymć Pani Woiewodziny *Podolskiej* dawał Ślub Xiążę Imć *Poniatowski* Biskup *Płocki* Koadiutor *Krakowski* Ieymć Pannie *Urszuli Zamoyjskiej* Synowicy swoiey z Imcią Panem *Wincentym Potockim* Podkomorzym W: Kor: w przytomności Najjaśnieyszego Pana i Ichmćciow Panow *Zamoyjskiego* Ex-Kanclerza, *Potockiego* Krayczego Koron:

Pisarstwo Wielkie Koronne, po dobrowolnym złożeniu Imci Pana *Kazimierza Raczynskiego* Kawalera Orderu *Orla Białego* od J. K. Mci łaskawie iest konferowane J: Panu *Dominikowi Manieckiemu* w tych dniach do *Warszawy* przybytemu.

Missa dwu-niedzielna, iak z wielką Kapłanów każących gorliwością, tak z niemniejszym słuchających i Dom Boży napełniających nabożeństwem i pilnością, w tutey-

szey Kolegiacie, w przeszłą Sobotę wieczorem zakończyła się, przy daniu licznemu ludowi *Benedykcyi* przez Imci Xiędzę *Alexandrowicza* Biskupa Koadiutora *Chelmskiego*, Oficyna naszego. Nazajutrz wieczorem, w teyże Bazylice, Sakrament *Bierzmowania* dawał sam Pasterz Nasz Imć Xiędz *Młodziesiowski* Biskup *Poznański* i *Warszawski* Kanclerz W. Kor: do czego lud przygotowany był tak ranną iaką i wieczorną Nauką, oraz Kazaniem na Mszy Wielkiej, od pomienionych Kapłanów Misyja kończących mianami. Tegoż Niedzielnego dnia, tenże Pasterz Nasz, przy spiewaniu Biskupim obrządkiem Mszy Wielkiej, otworzył dwuniedzielną Misyję w Kościele tuteyżym Parafialnym *Panny Maryi*.

Imć Xiędz *Okęcki* Biskup *Chelmski* Koadiutor *Poznański* w przeszłą Niedzielę z tąd wyjechał do swey Dycezyi, dla zacementa tamże *Wielkiego Jubileuszu*.

Poczta *Biało-Ruska* donosi, iż Imć Pan *Karnicki* Podkomorzy *Miński*, przybywszy do *Bieli* dobr swoich za kordonem *Rossyjskim* leżących, apoplexyą ruzony, z tym się pożegnał światem.

Z HISZPANII.

Z *Madrytu* dnia 23. *Marca*.
Ile miarkuiemy, iuż Dwór nasz zaniechał myśli o drugiej wyprawie wojenney na *Algier*; ale raczey w okolicznościach terażnieyszych, chce ubezpieczyć swoy *Swiat Nowy*. Wszystkie przeto tak wielkie po naszych Portach przygotowane fity morskie, boday nie poydą do *Ameryki*. Iakoż, ninieysze *Anglii* z Osadami swemi *Amerykańskimi* zamieszki, wszystkie *Mocarstwa*, w tychże krainach część swą mające, do pilnego czucia pobudziły. Poset nasz przy Dworze *Lizbońskim* zostaiący, przysłał tu Gońca, oznaymując, iż Król Imć *Portugalski* zapadł na zdrowiu barzo niebezpiecznie.

Z ANGLII.

Z *Londynu* dnia 29. *Marca*.
Prawie nic pewnego nie mamy strony Osad, pòki Dwór wszelkie wiadomości tłumi. Między pogłoskami ta się rozchodzi, że nasi po zburzeniu *Norfolk*, na *Amerykanow* blisko w szzańcach stoiących uderzyli, lecz z taką stratą, że sam Komendant *Lord Dunmore* ledwo życie unioś, a z znacznieyszych ktoś w niewolę popadł. Z inney strony slychać, że Osady wi-

dząc wiele osób Zjazd składowych, u Króla i Ministerium w ohydzie, a chcąc wszelki pozor do rwania ugody oddalić, nowy Zjazd złożyć, i na nim inne osoby powyznaczać mają. Nie reżeczym za te nowiny; to jednak pewnie wiemy, że oboja stroną usilnie się na dalszą rozprawę gotuie.

W *Portsmouth* już 27 Marca 2. statki ze *Stade* stanęły, a innych tylko co nie widać; nasze zaś okręty i statki z różnych Portow do *Ameryki* coraz się wymykają. Ma to być pewna, że mimo tego, Dwór nasz Wielkorządcom i Generalom swoim *Amerykańskim* posłał instrukcyę, podług których, w charakterze Kommissarzow, będą mogli wchodzić w ugody z Osadami.

Z FRANCYI.

Z *Paryża* dnia 29. Marca.

Parlament *Gratianopolitański* wszedł w spory, które może onego zniesienia, lub też umyślonego już z *Dywionńskim* Parlamentem złączenia przyspieszą. Gdy ten Parlament na wygnanie był skazany, a *Wyższą Radę* ustanowioną; Imc P: de *Berger de Moydiu*, który przed zniesieniem onego, urząd Generalnego Adwokata sprawował,

od Króla Imci Pierwszym *Rady Wyższej* Prezydentem był mianowany; iakoż na niej w tym stopniu zasiadał. Kiedy za przywróceniem Parlamentu, dawni Urzędnicy do swych dostoięstw powrócili, Imc P: de *Burulle* znowu stopień pierwszego Prezydenta osiadł, którego mu Imc P: de *Moydiu* bezspornie ustąpił. Król Imc chcąc mu gorliwość jego w usłudze na dobro powszechnę podjętej okazaną zawdzięczyć, na urząd go Prokuratora Generalnego podwyższył. *Gracyanopolitański* Parlament zaciętym zawsze w tym szedł oporem, iż go na tym stopniu wzdrygał się uznawać, i mimo kilkokrotnych Nayias: Pana przykazow, pomyślał przeciwko niemu zapędził, że go sądowym dekretem na wzięcie do aresztu skazał. Weyrzał tedy w tę sprawę sam Król Imc, do Rady ją swoiey przywołał, a na poskromienie Urzędu tak sobie nieposusznego, wszelkie do niego wchodzące osoby aresztem w *Gracyanopolu* im naznaczonym aż do 15. Sierp: przyszłego pościagnął. Nie wiadomo, na jaki ta sprawa koniec tym, co ją tak rozpozęli, wynidzie.

*Reszta Oświadczenia, imieniem
Króla Imci Pruskiego danego
Dworowi Rzymskiemu,
strony Iezuitów.*

„ Nader mocne i niezbite
„ przyczyny, przymuszają
„ Króla Imci Pruskiego, aże-
„ by nie dopuszczał Osobom
„ Iezuickim rozpraszać się,
„ ale owszem, żeby ie w da-
„ wnych ich Domach zgro-
„ madzone trzymał; i żeby
„ to ich Zgromadzenie nigdy
„ nie ustawało. . . .

„ A naprzód; kto chce
„ szczyrze *Edukacyą Narodo-*
„ *wą* na mocnym i stałym
„ gruncie zakładać, powinien
„ obmyślić iak nayspewniey-
„ szy i nayłatniejszy sposób,
„ żeby zdadni Nauczyciele,
„ iedui po drugich, nieprzer-
„ wanie następowali. Próżno
„ zaś takiego sposobu na ca-
„ łym świecie szukamy, ie-
„ żeli nie będzie założone i
„ utrzymywane iakieś niby
„ *Seminarium*, w którymby
„ działali się y kształtowali
„ zawsze sami przyszli Nau-
„ czyciele. . . .

„ Iak uczyemy się od Na-
„ uczycielow, tak sami Nau-
„ czyciele powinni naprzód
„ uczyć się tego, iak nas ma-
„ ią uczyć. Nie dość albo-
„ wiem Nauczycielowi umieć

„ nauki, ale też powinien
„ koniecznie umieć sposób
„ tychże nauk uczenia. Iak-
„ koż, inna nierównie iest
„ rzecz, być człowiekiem
„ *Uczonym*, a inna *Uczącym*. . . .

„ Bez takiego *Seminarium*,
„ czyli Gniazda dla Nauczycielow,
„ gdy którego w Szko-
„ łach Professora utracimy,
„ z kądże innego na to miej-
„ sce weźmiemy? Musiemy
„ go szukać po świecie, i z
„ tegoż świata do Szkoły go
„ prosto prowadzić. Ale ten,
„ człowiek światowy, do
„ wolności przywykły, ty-
„ siącznymi interesami, al-
„ boliteż rozrywkami i ro-
„ skozami ieszcze, myśl ma-
„ iąc zaprzętioną, do prze-
„ ciwnego cale porządku ży-
„ cia pod Szkolny dzwonek
„ z nagła porwany, iakim
„ proste sposobem będzie
„ mógł Urząd pilnego Nau-
„ czyciela doskonale sprawo-
„ wać? Zaden więc przec
„ nie może, że przed obmy-
„ szeniem *Edukacyi* dla Mło-
„ dzi Narodowej, naprzód
„ obmyślona być powinna
„ *Edukacya* i niby Gniazdo
„ dla samychże Nauczycie-
„ low. „

Reszta w Suplemencie.

S U P L E M E N T
 DO GAZETY WARSZAWSKIEY
 WE SRZODĘ DNIA 24. KWIETNIA ROKU 1776.

Koniec Oświadczenia imieniem Króla Imci Pruskiego danego
 Dworowi Rzymskiemu, względem Jezuitów.

„ Nadto ieszcze; Nauczyciel wolny, ze świata wzię-
 „ ty, a do żadnego Zgromadzenia nie przywiązany, nie-
 „ skończenie więcey kosztuje, aniżeli ten co w Zgro-
 „ madzeniu żyje. Bo też w rzeczy famey, większe on
 „ ma wydatki i potrzeby; którym chcąc dostarczyć, nie-
 „ przestając na swey Szkolney zapłacie, musi daley my-
 „ ślić o sobie i o prywatnych swych zarobkach: a tak,
 „ gdy się za obcemi dla większego swego zysku zacie-
 „ cze pracami, od pilności w sprawowaniu publicznego
 „ tak wielkiej wagi Urzędu swego, daleko odbiedz ko-
 „ niecznie musi. . . .

„ Próżno też tu probować rzecz nader iawną, iż
 „ Fundusze *Iezuickie*, które im dostarczały, nigdy dostar-
 „ czyć nie mogą na tych Nauczycielów, którychby na
 „ *Iezuickiego* Zgromadzenia miejsce chciał kto po świecie
 „ zbierać. To także każdemu iest wiadomo, że też
 „ Funduszowe *Iezuickie* dobra, daleko iuż mniej niż
 „ przedtem czynić muszą, gdy do rąk powszechney
 „ Stanu administracyi wpadają. . . .

„ Ale zostaje ieszcze jeden zarzut, który iacno może
 „ kto uczynić, to iest: Zaco do uczenia Szkół, na miej-
 „ sce *Iezuitów*, nie biorą innych Zakonników? Na to
 „ Król Imc *Pruski* tak odpowiada: Naprzód; w Państwach
 „ Jego, barzo iest mało takich Zakonników, którzyby nie
 „ mieli innych swych wielkich zabaw. Powtdreż żaden

„ inny Zakon, lepiej się nie zna na rzemieśle publiczney
„ Edukacyi Narodowej młodzi, iak Zgromadzenie Soc:
„ JESU; nad którym nieprzeftannie zawfze siedzi od
„ półtrzecia iuż blisko wieku...
„ Kończmy więc. Król Imć Pruski, żadnego w tym
„ wfzytkim innego celu sobie nie zakłada, iak tylko do-
„ bro i pożytek *Katolików*, poddanych swych; a przytym
„ dobry rząd całego swojego Państwa. Tenże Król Imć
„ Pruski, widzi iasnie, iak plantę Edukacyi od *Iezuitów*
„ ułożoną i używaną, nieprzerwane kilku wiekow do-
„ świadczenie, ftatecznie zawfze pochwaliło i potwier-
„ dziło. Tenże Król Imć Pruski, wcale nie widzi,
„ z kądby można wziąć takich ludzi, ktorzyby mieysce
„ Zgromadzenia *Iezuickiego* pożytecznie i dostatecznie za-
„ ftąpili. Tenże przeto Król Imć Pruski, chociaż (iak-
„ się iuż wyżej oświadczył) nie ma wcale myśli utrzy-
„ mywać koniecznie Zakon Soc: JESU, chce iednak
„ mieć u siebie nienaruszone Zgromadzenie *Iezuitów*,
„ wfzytkie swe zewnętrzne urzędy podług dawnego
„ zwyczaju swego sprawujące, i w swym Zgromadzeniu
„ nigdy na przyszłe nawet wieki nieuftające; bo tak do-
„ bry całego Państwa Jego porządek, i dobra tegoż Pań-
„ stwa Ekonomia, każe koniecznie: zostawując wszakże
„ Oycu S. zupełną moc, aby wewnętrzne na nich prawa,
„ iakie chce tym czasem wkładał. &c. &c. „

Z Londynu dnia 30. Marca. Dnia 26. Marca, gdy w
Izbie Niższy potrzebie propozycyą o dobrym okrętow Ku-
pieckich i woiennych opatrzeniu czytano, wielka wrza-
wa powstała, zwłaszcza przeciw artykułowi pozwalające-
mu, aby na statkach Kupieckich trzy czwarte części cu-
dzoziemskiego woyska być mogły. Wywodzili nadto,
iako Szkołę dobrych maytkow z kraiu naszego dokąd inąd
wynofzą, a Narodom iuż i tak mocnym i nam nieprzy-
jaznym, nie tylko morza wfzelkiego, ale też Portow i
Arsenałow naszych tak w *Europie*, iak w *Ameryce* dosko-
nałe poznanie naszym kosztem podają; że to traktatom
żeglugi na Mocarftwach innych od nas wyciśnionym ia-

wnie się przeciwi, równie iako i przymierzom z *Barbarzyńcami*, podług których, w ten czas nasze Kupieckie Statkami wolne od ich napaſtowania będą, gdy dwie trzecie części ſamych *Anglików* na nich ſię znajdować będą. Kończono zaś tym: iuż cudzoziemcy woysko nasze w *Ameryce* ſkładają; ciż *Gibraltaru* i *Minorki* ſtrzegą; ciż *Portsmouth Plymouth &c.* w ręku mają; ciż ieſzcze po ſtatkach Kupieckich górę mieć będą. Kawaler *Tonge* oparł tego pokazaniem, iako natura wojny niniejszey cale od przeſzley ieſt różna, a zatym użyty na tamtey ſrzodek, do tey cale nie przypada. Wiſzakże partya *Miniftrowska*, tą iedną odpowiedzią, iż potrzeba co nayprętszey Floty Królowſkiey tego wyciąga, wſzyſtkie dowody przeciwe zwaſiła, gdy znaczną więkſzość głow nalazła.

Z Hanowerii dnia 16. Marca. Wczoray koło 3. godziny z południa, pieſzy Reymment de *Heſſe-Hanau*, w *Brytannii* w ſłużbę od dziedzicznego Xiążęcia użyczony, zgromadził ſię na plac parady, a z tamtąd przez Stare Miasto ku *Menu* brzegom pociągnął; tam zaś tak prętko i porządnie zabrat ſię na wodę, że we dwie godziny cała ta Flota, z 7. przewozowych ſtatkow i dwu lekkich batów złożona, z mieyſca ruſzyła, i przy kapelii woyskowej odgłoſie popłynęła. Te ſtutki do *Nimwegi* tylko zaydą z tym woyskiem; tam przeſiadą na ſtutki *Hollenderskie*, i temi do *Willemſtadt* popłyną, gdzie ich Imć *P. Rainsfort* Pułkownik *Angielski* ze ſtatkami tego Narodu oczekiwą, i na tych daley powiezie.

Z Paryża dnia 29. Marca. Aby żebractwo w kraiu znieſione, a na pożytek onego użyte było, wychodzi teraz Edykt nakazujący wſzytkim żebranym chlebem żyjącym, aby ſię na mieyſca ſobie naznaczone ſtawili, a tam za włożoną na ſię koło goſcińcow naprawy pracę, zapłatę na wyżywienie brali; a ieżeli po dwóch mieſięcy upłynieniu, ieſzcze z torbą żebraczą włożyć ſię będą, tedy od ſług ſądowych imani i na tęż pracę za ſam tylko chleb do wyżywienia im dany, ſkazani być mają.

Z *Utrechtu* dnia 5. *Kwietnia*. Ze *Spithead* nam oznaymiono, że 28. *Marca* przybyło tam ze *Stade* 10. przewozowych okrętów z *Brunswickim* żołnierzem, i że 5. ieszcze statków do tegoż *Portu* zawiających widziano. Podług wielorakich to z *Francyi*, to z *Włoch* nas dochodzących wiadomości, coś na to wychodzi, że *Iezuickiego* Zakonu zniesienie, miało wielu innych Zakonów iuż reformę, iuż zupełne zgaśnienie za sobą pociągnąć. Słychać iuż, że *Klasztory Paryskie* popieczentowano. Ze *Szląską* też piszą, iakoby *Wikaryusz Apostolski Wroclawski* (który niedawno *Iezuitów* tamecznych sekularyzował) pisał z woli *Królewskiej* do wszystkich Zakonnych Przetóżonych, aby z przyimowaniem do *Nowicyatów* swych zatrzymali się: niektorzy też *Zakonnicy* tameczni, mający swych wyfokich przyjaciół, przestrzeżeni są, ażeby do nieprzewidzianego iakiegoś podczas ciosu, cierpliwie w cichości wcześniej się gotowali. Ale to są tylko ieszcze wieści.

DONIESIENIE Z WARSZAWY DNIA 24. KWIECZNIA 1776.

Wyszła w tych dniach z Warszawskiej Drukarni JJ: XX: Scholarum Piarum: Instrukcyja dla Spowiedników z okazji powszechnego Jubileuszu, na Dycezyją Płocką, Xcia Imci Biskupa Płockiego, Koadiutora Krakowskiego, troskliwego i gorliwego we wszystkich rozrządzeniach Owczarnią swoją Pasterza, gruntowną w sobie naukę, wybór rzeczy, i przestrogi arcy-zbawienne zamykająca, i dla wiadomości nie tylko pod Jubileusz, ale każdego nawet czasu Kapłanom, któreykolwiek bądź Dycezyji wielce służąca. Wspomnionej Instrukcyi dostać można w teyże Warszawskiej Drukarni JJ: XX: Scholarum Piarum.

Znajduie się *Kamienica* do przedania na *Bielinie*, na *Pańskiej* *Ulicy*, w której jest *ośm. izb*, *dwie stajenki*, *studnia*, *piwnica* i *ogród*; ktoby miał ochotę kupić, niech się uda do *Pana Exsteyna Wóytę Bielińskiego*.